

[Ministeren for Søfart og Fiskeri.]

Forhold i vedkommende Erhverv har ment det nødvendigt at yde den Statsstøtte, som Forslaget tilsigter, og ogsaa den Bistand ved Tilvejebringelsen af Organet, som i dette Erhverv maa anses for at være nødvendig.

Det Lovforslag, jeg her fremsætter, gaar ud paa at tilstræbe en Opdyrkning af Markeder igennem saakaldte Konsulenter, Personer, der udsendes — det er dog foreløbig begrænset til, at der højst kan udsendes to saadanne Konsulenter —, og som altsaa skal kunne undersøge Markedernes Forhold og hjemføre Oplysninger baade om den almindelige Tilstand, om Priser og om de Krav, der stilles fra de paagældende Forbrugeres Side med Hensyn til Varenes Art og Pakning, alt saadant, som har sin store Betydning for et Erhverv i vore Dage.

Det gælder at levere Varen saaledes, som den paa hvert enkelt Marked ønskes. Nogle Steder vil man have frisk Fisk, nogle Steder ønsker man frossen Fisk til Udskaering; man vil have Fiskefileter pakket paa særlig Maade; man vil have Fisken nedpakket i forskellig Form, som tørret Fisk, som saltet Fisk, som røget Fisk, og i Mangfoldighed findes jo ogsaa Fisk pakket som Konserves i mange forskellige Former. Og hertil er allerede for længst kommet, at man paa de Steder, hvor en rationel Udnyttelse af Fiskerierhvervet er forsøgt, har en betydningsfuld Produktion af Gødningsstoffer, Foderstoffer, Skind, Olie og forskelligt andet.

Konsulenterne maa have bestemte Omraader at virke paa, men foreløbig ikke saaledes, at de faar Sæde paa et bestemt Sted. De maa i høj Grad være rejsende, som med en vis Tids Mellemrum søger ud paa de Steder, der ligger under deres Omraade. De maa ganske sikkert høre ind under Fiskeriets Ministerium, men skal have Støtte af de Gesandtskaber og Konsulater, der forefindes paa de Steder, hvortil de udsendes. De maa ikke blot gøre deres Gerning paa fremmede Markeder, men maa ogsaa jævnlig søge hjem for at holde Foredrag, afgive Beretninger og navnlig for at informere Fiskeriraadet, Fiskeridirektoratet og den Salgsorganisation, der forhaabentlig dannes til Varetagelse af Afsætningen af disse Artikler.

Det er ikke Hensigten at give disse Konsulenter fast Ansættelse, og en vis Frihed for Ministeriet maa ogsaa tilraades til at træffe en foreløbig Ordning med Hensyn til Løn, Rejsepenge o. s. v.

Det andet Led i Lovforslaget er Tilvejebringelsen af et fiskeriøkonomisk Labo-

ratorium, hvor Forskning med Hensyn til Fiskens Værdi og dens Udnyttelse kan finde Sted. Formaalet i moderne Produktion er jo i høj Grad dette, at man skal spille det mindst mulige, og der er utvivlsomt i dette Erhverv meget vigtige Sider at iagttage. Der er ingen Tvivl om, at just paa det Omraade, vi her taler om, vil en rationel Udnyttelse af Fisken kunne give anderledes Værdier end den urationelle Maade, paa hvilken man har vænnet sig til at anvende Fisk.

Der er foretaget visse spredte Forsøg paa at gøre et Oplysningsarbejde i denne Henseende, baade ved Polyteknisk Lærestanstalt, Teknologisk Institut og naturligvis i første Linie ved Biologisk Station. Men den Bestræbelse, som maa have sig for Øje, maa sikkert være at tilvejebringe et Institut, maaske ved Teknologisk Institut, som kan yde den praktiske Vejledning, som i høj Grad med det praktiske Livs Interesser for Øje kan foretage en saadan Forskning, en Forskning, der er lige saa nødvendig for dette Erhverv, som Forskning har været nødvendig for Udviklingen af vort fortræffelige Landbrugserhverv.

Endelig som det sidste Led foreslaas det at stille Midler til Raadighed til Støtte for Reklame og Propaganda for Forbruget af Fisk. Det er ikke ubekendt, at endnu er Befolkningerne ingenlunde opdraget til at spise Fisk i den Udstrækning, som det var rimeligt. Kendskab til Fiskens Næringsværdi og meget andet er kun i ringe Grad udbredt i de store Fastlandsbefolkninger, der har saa fjern Forbindelse i hvert Fald med god Fisk; og her kan utvivlsomt mange forskellige Former blive nødvendige for at gennemføre en saadan Propaganda, som kan føre til forøget Efterspørgsel og forøget Afsætning af Fisk herhjemme fra. Ogsaa her maa jeg derfor anbefale en vis Frihed med Hensyn til det Beløb, der foreslaas stillet til Raadighed, saaledes at man kan træde til under de forskellige Former, som Forholdene vil nødvendiggøre.

Der er Tale om i de hele til disse tre nævnte Foranstaltninger at budgettere et Forbrug af 150 000 Kr. aarlig, et Forbrug, som naturligvis til at begynde med maa anses for at være paa Forsøgets Stadium, men hvis Maal skal være det nærliggende at oparbejde en forøget Afsætning og forøget Beskæftigelse. Det er givet, at det ikke er Hensigten og ikke kommer til at foreligge, at man ved disse Foranstaltninger i mindste Maade tager fra andre, som i Forvejen har berettigede Interesser. Der er Millioner af